

VERENIGEN TEGEN RADICALISME

Radicale tendensen, ongeacht hun oorsprong zijn één van de meest gevaarlijke bedreigingen voor de wereldvrede en de veiligheid. Het radicalisme betekent fundamentele en plotselinge veranderingen door middel van niet compromitterend en hard-lijnbeleid te bepleiten in een milieu waar de wederzijdse goedkeuring en het begrip hebben opgehouden te bestaan, mensen beginnen haat te voelen ten opzichte van verschillende ideologieën of rassen zonder te weten wat de andere partij gelooft of vertegenwoordigt.

In onze eigen tijd is radicalisme opgedoken onder Moslims, Christenen en Joden. Deze situatie wordt misbruikt en hieruit voordeel gehaald door de verdedigers van het voorgestelde conflict van de beschavingstheorie van Samuel Huntington. De schaal van de radicalistische bedreiging voor de wereldvrede is gebleken uit de aanvallen van 11 september op de Verenigde Staten en haar gevolgen. Het feit dat deze aanvallen wijd aangenomen worden als zijnde uitgevoerd in de naam van de Islam, liep uit op heel veel vooroordelen tegen Moslims en misvattingen over Islam. Gezien het feit dat de Islam alle daden van geweld en agressie verbiedt, veroordeelt het merendeel van de islamitische wereld deze terroristische aanvallen. Moslims en Christenen beden naast elkaar voor de onschuldige levens die zijn verloren gegaan en Amerikaanse Moslims snelden ter hulp voor de slachtoffers. Ondanks dit feit, zijn de vooroordelen tegen Moslims in de Verenigde Staten en in sommige Europese landen omvangrijk toegenomen, en voorvallen van geweld zijn gemeld geweest. Om radicalisme en zijn verwoestende gevolgen uit te roeien, moeten er culturele -en opvoedingscampagnes georganiseerd worden om alle profielen van de maatschappij te bereiken. We kunnen de thema's en de verantwoordelijkheden van verschillende profielen van de maatschappij die dit programma omvatten, als volgt opsommen :

Het besef dat radicalisme, een extreme strekking die met echte godsdienstige moraal onverenigbaar is, moet ideologisch verslaan worden, zodat haar aanspraak om te handelen in de naam van religie als vals aan de kaak gesteld kan worden. Men moet de mensen van alle drie de goddelijke geopenbaarde godsdiensten vertellen dat ze verantwoordelijkheid hebben om medelijdend, geduldig, zachtzinnig, vriendelijk, beleefd en respectvol te zijn. Ze moeten bewust gemaakt worden dat God geweld, agressie en eender wat onschuldige mensen schaadt , verbiedt. Ze moeten begrijpen dat het verkeerd is van dit pad af te wijken. Deze inspanningen zullen waarborgen dat alle radicalen als misleidende leugenaars worden aanzien en daardoor verhinderd worden om nieuwe rekruten te vinden.

Er moet een programma ontworpen worden om volledige en nauwkeurige informatie over alle betrokken partijen in deze strijd te geven, zodat een internationale dialoog mogelijk wordt. Een belangrijke stap naar wederzijdse, vriendschappelijke relaties is het voortbrengen van een omgeving waarin Joden, Christenen en Moslims elkaars geloof, tradities en rituelen beter kunnen leren kennen. Dit kan door culturele en opvoedende programma's gedaan worden. Wanneer mensen elkaar beter leren kennen, zullen ze zich realiseren dat ze veel met elkaar gemeen hebben. Dit, op zijn beurt, zal verzoening mogelijk maken. Moslims, Christenen en Joden zouden elkaar moeten vertellen over hun respectievelijke wereldbeschouwing, overeenkomstig met de goddelijke openbaringsboeken van God, daardoor worden de wederzijdse misverstanden en radicalisme, die veroorzaakt worden door een gebrek aan nauwkeurige kennis, vermeden.

De media moet deze culturele activiteiten steunen, noodzakelijk om een omgeving te scheppen die bevorderlijk is voor een internationale dialoog. Ze zouden zich moeten afhouden van effectbejag dat aanspoort tot geweld en apartheid, en ze zouden zich moeten concentreren op uitzendingen die matigheid en aanvaarding aanmoedigen. Zorgvuldig, voorbereide uitzendingen door de westerse media zullen een belangrijke rol spelen in het vernietigen van de huidige wijdverspreide anti-Moslim vooroordelen. Moslim media organisaties, langs hun kant, moeten zich afhouden van uitzendingen en meningen die de haat ten opzichte van niet-Moslims aansporen en zouden zich moeten concentreren op culturele en spirituele opvoeding in de islamitische wereld.

Joodse, Christelijke en Moslim religieuze leiders en opiniemakers moeten mensen identificeren die erop uit zijn mythes en valse geloven als deel van de religieuze code te portretteren. Ze moeten mensen leren dat God gelovigen beveelt zachtzinnig en evenwichtig te zijn en dat alle extremisme in strijd is met religieuze moraal. Politieke leiders moeten deze bewustzijns campagne steunen om extremisme in de maatschappij te voorkomen en de bodem voor matiging voor te bereiden.

Deze en gelijkaardige gezamenlijke inspanningen zullen de voorwaarden, bevorderlijk voor het radicalisme, uitroeien. In de Koran 2:113 openbaart God dat de Joden beweerden dat de Christenen "geen been hadden om op te staan" en vice versa. In werkelijkheid weet God het best wie er gelijk heeft. Het is daarom dat oprechte gelovigen dichter naar God moeten trachten te komen, in plaats van een ander te beschuldigen. Het volgende vers openbaart dat mensen die anders handelen verkeerd zijn

En de Joden zeiden : "De Christenen hebben geen grondslag" (voor hun beweringen). En de Christenen zeiden : "De Joden hebben geen grondslag." Terwijl zij de Schrift voorlezen. Zo spreken degenen die niet weten hetzelfde woord als zij. En Allah zal tussen hen oordelen op de Dag der Opstanding inzake dat waarover zij van mening verschillen. (Koran 2:113)

Het is enkel mogelijk het leed veroorzaakt door Joden, Christenen en Moslims uit te roeien als alle gematigde, vredelievende, beschaafde en oprechte gelovige mensen samenwerken en een alliantie vormen. Zo'n alliantie zal diegene verslaan die oorlog en conflicten als enige optie voorstellen en zal de beweringen van diegene die een show van geweld voorstaan als enig middel om veiligheid te bereiken en verder bloedvergiet, tranen en materiële schade te voorkomen, weerleggen.

De Koranische Moraal Verbiedt Extremisme

Islamitische gemeenschappen zijn doorheen de geschiedenis centra geweest van wederzijdse aanvaarding en welwillendheid ten opzichte van niet-Moslims, in het bijzonder in de tijd van onze Profeet. (Mag God hem zegenen en hem vrede verlenen)

Radicalisme is een ideologische beweging en een politieke benadering dat niet eigen is aan de Islam. Wanneer radicale groepen worden onderzocht, wordt het geleidelijk aan duidelijk dat zij in werkelijkheid een verzameling van communistische slogans en methodes gebruiken of dat zij "de fanatieke geestdrift van de Tijd van Onwetendheid" volgen. (Koran 48:28). Eén van de gemeenschappelijke karakteristieken van zulke ideologieën is hun emotionele geweld, een onderliggende oorzaak van radicalisme dat totaal onverenigbaar is met Gods bevelen. De Koran beschrijft Moslims als mensen die hun woede in bedwang houden en die redelijk, gematigd en verdraagzaam zijn. Moslims moeten beleefd en respectvol zijn als ze met mensen van andere godsdiensten en ideologieën omgaan.

Alle Moslims moeten zich onthouden van hardvochtigheid, woede en een wraaknemende benadering, want deze zijn het tegenovergestelde van de methodes en de essenties van de Koran. In de plaats hiervan moeten Moslims de aanvaarding, de gematigdheid, de kalmte en de rationele benadering, beschreven in de Koran, volgen. Met andere woorden, ze moeten rolmodellen voor het mensdom zijn, en de bewondering van de mensen voor de islamitische moraal verdienen. Moslims zelf moeten ook grote vooruitgang boeken en prachtige werken van wetenschap, cultuur, kunst en esthetica produceren, net zoals het beleven van de islam op de best mogelijke manier en zo het aan de wereld voorstellen.